

thức và phúc lạc", và Như Lai đạt được cũng như an trú được trong thiền cảnh thứ ba." Cuối cùng là cảnh thiền thứ tư, Đức Phật đã: "Xả ly hỷ lạc, xả ly đau khổ, trước khi tư tưởng buồn vui biến mất, Như Lai đạt được và an trú trong cảnh thiền thứ tư, cảnh thiền không còn đau khổ, không còn hỷ lạc mà chỉ còn đầy sự thanh tịnh của tâm tĩnh thức và tịch tĩnh."

Sau khi đã định được tâm, hoàn toàn làm chủ được tâm, đã đạt được một cái tâm hoàn toàn không có tư tưởng tham dục, không tư tưởng tà vạy, tịch tĩnh (ngưng suy luận và suy nghiệm), tâm luôn trụ một chỗ, không còn tâm buồn vui tham đắm hỷ lạc hay bị chi phối của bất cứ khổ cảnh nào – dù thô hay vi tế, đó là một cái "tâm đã

định, thanh tịnh, tinh khiết, không tỳ vết, phiền não diệt, bất thoái chuyển, dễ uốn nắn, kiên định" bằng tâm ấy đức Phật tiến đến ngũ thông và thành Phật.

4- Ngày nay, với phương tiện truyền thông khổng lồ, mạng Internet toàn cầu, chúng ta có một cơ hội vô cùng lớn lao để học tập. Phương tiện khổng lồ ấy mang đến chúng ta quá nhiều thông tin cần phải gạn lọc lại để chọn lựa những chất liệu cần thiết và bổ dưỡng. Phật pháp đã được truyền dạy 26 thế kỷ, đã có hàng trăm hàng ngàn đại thành tựu giả khắp nơi, từ thành thị đến đỉnh núi cao, những người tên tuổi vang lừng, cũng có những người âm thầm đạt đến đỉnh cao trí huệ rồi âm thầm ra đi. Ngoài đức Phật, chúng ta có Thập Đại đệ tử, 28 thánh tăng, 5 vị tổ ở Trung quốc, chưa kể các vị tổ khác ở Nhật, ở Tây tạng, ở Đài loan, ở Thái lan, Miến điện, Tích Lan ... Chánh pháp của Đức Phật từ một dạng nguyên thủy theo thời gian đã bị chia ra thành Nam Tông, Bắc Tông, Thiên, Tịnh, Mật, ... Mỗi tông phái thủ đắc một số kinh điển làm kinh điển chánh, xây dựng và triển khai toàn bộ lý luận xoay quanh trọng tâm của số kinh điển nền tảng ấy, hô triệu và quay lưng với số kinh điển còn lại. Một số tín đồ ngày nay còn đi xa hơn, triệt để hơn, ít nhiều trong tâm cũng có tư tưởng chê bai, phỉ báng, rẻ rúng, không để vào mắt số kinh điển còn lại, cho là "bàng môn tả đạo", cho là kẻ thù, ... Một điều chúng ta cần nhớ rằng, lúc còn sinh tiền, nhiều lần Đức Phật đã răn dạy đệ tử, trong số đó có hàng Thập đại đệ tử. Tổ Ca Diếp là Tổ đời thứ nhất, là một trong những Thập Đại đệ tử ấy. Đệ tử của Tổ Ca Diếp gần hàng chục đời sau mới

đến Tổ Mã Minh, Vô Trước, Long Thọ, rồi mấy chục đời sau nữa mới đến Bồ Đề Đạt Ma, Huệ Năng... Trí huệ các Tổ so với chúng ta thật là một trời một vực. Trí huệ của Đức Phật nếu đem so với các Tổ cũng một trời một vực như vậy. Bỏ phần hàng đệ tử chúng ta nên tôn thờ các Tổ, sùng bái Đức Phật. Không phải riêng chỉ Đức Phật Thích Ca mới là Phật, tất cả chư Phật đều đồng một tánh. Không thể nào tôn sùng Phật A Di Đà mà bỏ quên Phật bốn tôn là Thích Ca Mâu Ni. Không thể nào tôn thờ Phật bốn tôn mà không để vào mắt Phật A Di Đà. Nếu không được như vậy thật là bất kính với Tổ, với Phật. Đã bất kính với Tổ với Phật thì làm sao có thể thành tựu đạo quả tối vi diệu của Chư Tổ và Chư Phật.

Nguyện cầu tất cả chúng sanh đều được an vui và hạnh phúc

Nguyện mọi ma pháp đều không được thành tựu nhưng tất cả những điều lợi lạc cho chúng sanh đều sớm được viên mãn.

Nguyện cầu để mọi nẻo vào ác đạo đều bị khóa chặt nhưng đường ngay nẻo chánh mang đến lợi lạc cho mọi người, mọi chư thiên và cửa vào Thiên đàng lúc nào cũng mở rộng sẵn sàng.

MINH THÔNG

